

Fiskidagaskipan viðgjørð undir skeivum fyrirtreytum

Løgtingið hevur viðgjørt fiskidagaskipanina undir skeivum fyrirtreytum við tí úrsliti, at skipini fáa fleiri eyka fiskidagar, sum síðani kunnu seljast, sigur Jógvan Ingvarð Olsen, løgtingsformaður

EDVARD JOENSEN

Tá Løgtingið viðgjørði fiskidagaskipanina, hildu tingmenn, at gingið varð út frá gomlu skipanini við mynstringardøgum. Men soleiðis er ikki, og nýggja skipanin verður tulkað øðrvísi, enn tann við mynstringardøgum, við tí úrsliti, at skipini fáa fleiri eyka dagar, sum tey so kunnu selja, sigur Jógvan Ingvarð Olsen, løgtingsformaður.

»Tað hevur kløkkad meg, at avgjørt er at ganga yvir til veiðidagar heldur enn

mynstringardagar,« sigur Jógvan Ingvarð Olsen, løgtingsformaður.

Fyrr var tað soleiðis, at tá mynstringardagur varð, vóru báðir dagar taldir við Um so var framvegis - og tað var ætlanin hjá Løgtinginum - hevði veiðitrystið í dag verið nógv minni, enn tað er, sigur løgtingsformaðurin.

Men nú er tað vordid soleiðis, at hvørki dagurin, mynstringardagur, um farið verður avstað eftir ávist tíðspunkti á degi, ella dagurin, tá landað verður, hóast

komid er aftur, beint fyri arbeiðsútið, verða trektir frá samlaða fiskidagatalinum sum brúktir dagar.

Tað hevur við sær, at ein linubátur, sum fær 140 fiskidagar tillutadar og ger 20 túrar árliga, vinnur tveir dagar fyri hvønn túr. Ein í hvørjum enda. Og soleiðis eigur hann 40 dagar at selja, tá avtornar. Tað eru 28,5%.

Tá Løgtingið avgjörði at lækka fiskidagatalið við 12,5% verður tað roknað av hesum 28,5%. Tað vil siga, at í veruleikanum er talan um eina øking upp á 16%.

»Hetta er eitt greffligt hol í lógini,« heldur Jógvan Ingvarð Olsen, løgtingsformaður.

Løgtingsformaðurin sigur, at Vinnuvevndin hevur nevt hetta í sínum viðmerkingum, og umsitingin er gjørð varug við hetta.

Óli Jacobsen, fiskimannafelagsformaður, var við til at víðgera skipanina sum løgtingsmaður fyri Verkamannafylkingina í samgongu.

Hann undrast á, at tað skal vera so, sum løgtingsformaðurin sigur.

Tað hevur kløkkad løgtingsformannin, at fiskidagaskipanin ikki verður umsitin, sum Løgtingið helt seg hava samtykt hana (Mynd: Jens Kristian Vang)

»Tað visti eg ikki,« sigur Óli Jacobsen, »men eg veit bara, at soleiðis eigur tað ikki at vera.«

Óli Jacobsen, fiskimannafelagsformaður og løgtingsmaður fyri Verkamannafylkingina í samgongu, er eins og løgtingsformaðurin ívalleysur í, at bæði dagurin, tá farið verður, og dagurin, tá komið verður aftur, eiga at telja við.

»Tað er heilt greitt, at fiskidagarin telja frá tí, loyst verður, til bundið verður aftur. Báðir dagar roknað,« sigur Óli Jacobsen.

Hann sigur, at landingardagurin hevur ongantið talt við, men dagurin, tá komið varð aftur, hevur altíð talt. Líkamikið, um hann var ein tíma ella 20 tímar gamal, tá lagt varð at.

Sosiallunn royndi í gjár at fáa viðmerkingar til málið úr Tinganesi. Men John Petersen, landsstýringsmaður, var burturstaddur og leiðslan á Fiskivinnustovuni var annaðhvørt í feru ella vóru tey, sum vóru til arbeiðis, ikki á hitta, áðrenn blaðið fór til prentingar.

Jóannes Eidesgaard, formaður javnaðarfloksins eftir væleydnað oljuskeið:

Mugu fáa breiða semju

-Og tí er tað spurningurin, um ikki landsstýrið longu nú eigur at taka andstøðuna við í arbeiðið uppá at gera eitt lógaruppskot, sum skal fáa eina breiða undirtøku í tinginum, bæði í samgongu og í andstøðu heldur formaður javnaðarfloksins, sum er væl nøgdur við oljuskeiðið á Hotel Føroyum.

JAN MULLER

Higartil hava vit - líka síðani undirgrundaravtaluna í 1992 - í føroyskum politikki miðjað eftir at hava breiðar semjur um tað, sum er farið fram í sambandi við oljuvinnuna, eitt nú lógin um forkanningar vm.

So lógið tað ljóðar hevur tað eydnast at semjast um hesi viðurskifti uttan um partapolitikk. Eg haldi eisini við mugu hava sum mál í framtíðini at hava so breiðar semjur sum gjørligt, soleiðis at hetta stórmálið ikki verður ein partur av tí partapolitiska tjakinum, ið annars er um all onnur mál.

Jóannes Eidesgaard heldur tað annars vera sera skilagott av oljuráðleggingarnevnd at skipa fyri hesum skeiðnum fyri politikarunum.

»Ein kann so altíð tosa um, antin tíðin var tann rætta, tá hugsað verður um, hvussu stutt skotbráid úr frá, at frágreiðingin frá Nevndini varð tøk, til evnisdagarnar vóruð hildni.

Annars haldi eg, at hetta skeiðið var so gølla og breitt lagt til rættis, at tú kundi stutt skotbráid úr sjálfv uttan at hava sett seg størvegis inn í tingini. Skeiðið hevur so gjørt, at áhugin fyri at kunna seg væl og virðiliga við alt í frágreiðingini er so mikil nógv størri leggur løgtingsmaðurin aftrat.

Hann heldur, at Oljuráðleggingarnevndin hevur gjørt eitt sera gott arbeiði, bæði í sambandi við skeiðið

og hvat sjálvari frágreiðingini viðvíkur.

Jóannes Eidesgaard sigur seg annars vera nøgdan við gongdina í øllum oljumálinum.

Tá vit í 1992 settu Oljuráðleggingarnevndina av fyrstan tíð varð tað sera skilagott politiskt stig. Vit høvdu sum vera man eingi fólk við serligum innliti í hesar spurningar, men gjørdur so av at taka tey frágastu fólkini, sum vit høvdu til hesa uppgávu og roynt varð at halda teimum til. Tað visir seg nú, at vit í Oljufyrirlesing og Oljuráðleggingarnevnd hava fingið savnað alla ta vitan, sum føroyingar hava.

Nú verður so biðað eftir einum lógaruppskoti. Her heldur Jóannes Eidesgaard, at tað kundi verði eitt ynski - nú tá málsetningurin hevur verið um ta breiða semjuna - at landsstýrið ikki bert viðgjørði hetta málið í samgonguni men tók allar flokkar við í arbeiðið - nú hetta jú er ein principielt mál fyri allar Føroyar.

Tá hevði tú kunna fingið viðmøguligar broytingar og eisini uppá forðug útvegað læt eina semju um stóru spurningarnar.

Jóannes Eidesgaard ivast tó í, um lögmaður fer at taka hetta til eftirtektir og sipar við hesum m.a. til tey úttalisi lögmaður er komin við í sambandi við eitt alment føroyskt oljufelag.

Tá hann so avgjörður sigur, at tað politiskt er tikin

støða fyri einum landsoljufelag, kann eg bert siga, at tað er sera óheppið, at hetta kemur fram í eini ólavskurðu, tí hetta er ein spurningur, sum Løgtingið ongantið hevur umrøtt. Higartil hevur ein roynt at halda partapolitikk og samgongu-politikk frá hesum máli, og tí var tað eitt sindur óheppið, tá lögmaður spældi út við málinum á ein slíkan hátt.

Jóannes Eidesgaard sigur tó, at tað harvið ikki er sagt, at tað ikki hevði kunnað fingist ein semja um spurningin kortini. Tó er hetta ein óheppin melding til andstøðupolitikararnar, sum helst eisini skulu vera við í tí breiða semju, sum allir ynska skal vera í málinum um olju.

Uppá fyrirspurning um lógin fer at verða samtykt í hesum árinum sigur formaður javnaðarfloksins, at tað er eingin orsök til at skunda málið ígjøgnum. Tað má fáa ta neyðugu tíðina, og her hugsar hann ikki minst um nevndarviðgerðina, eftir at málið hevur verið til í viðgerð á tingi.

»Eg kundi hugsað mær, at tann nevndin, um tað so verður vinnuvevndin ella kanska ein nýggj serstøk nevnd, fær mogleikar at fáa ein fleiri upplýsingar og móguliga eisini vitja onnur lond.

Eftir at hava lisið frágreiðingina hjá Oljuráðleggingarnevndini og at

hava verið við á skeiðnum og annars fylgt við málinum er Jóannes Eidesgaard ikki í iva um, at vit eiga at fara undir eina oljuvinnu.

Tað er eyðsæð, at verður olja funnin, so fer hetta at hava stóran tyðning fyri búskapin og samfelagið alt, men tað avgjørt relevanta málið fyri okkum politikarar at arbeiða við, er at taka støðu til, hvussu vit frægast kunnu verja hetta samfelagið móti oljuvinnu og kortini fáa teir fyrirumir, sum eru.

Við hesum meinar Jóannes Eidesgaard, at vit mugu vera varug við tær negativu avleiðingar, sum ein oljuvinnu kann hava á føroyska samfelagið, og tað eru hesar, sum politikararnir mugu royna at forða og í hvussu er minka mest móguligt.

Jóannes Eidesgaard heldur annars, at vit eiga at taka allan oljuspurningin sum eina stóra avbjóðing. Vit eru tí sera góðu støðu, at vit koma aftaná hinar Tvs. at vit hava móguleikar fyri at kunna okkum við hjá øðrum, hvat ein eigur at gera og ikki. Tí haldi eg eisini, at nevndin, sum fær málið til viðgerðar, eigur at taka sær ta neyðugu tíðina og fara á kunningarferðir í útláðinum.

Jóannes Eidesgaard sigur at enda, at hann nú fer at víðgera málið saman við sínum floksfeløgum og annars í javnaðarflokkinum. Hann ætlar, at tað skal fáa eina gølliga umrøðu.